

Застосування творчого підходу при організації позакласної роботи з літературно обдарованими школярами вимагає від учителя-словесника:

1. Враховувати, що лише **творчий учитель здатний виховати творчого учня**. Так, слідом за О. Куцевол вважаємо, що процес літературної освіти потребує творчого учителя, який здатний вчасно реагувати на виклики часу, здійснювати продуктивну навчальну взаємодію з школярами задля їхнього творчого розвитку за допомогою словесного мистецтва.

2. **Створити креативне освітнє середовище**, де б панувала атмосфера доброзичливості, взаєморозуміння та згуртованості, стимулювалися вільне висловлювання власних думок, ідей, можливість вибору шкільною молоддю форм і методів навчально-виховної роботи.

3. Використовувати такі **методи навчання**, які б максимально спонукали учнів до самостійної та науково-дослідницької діяльності, стимулювали до літературної творчості. Тому доречним буде використання проблемного, частково-пошукових і дослідницьких, інноваційних, інтерактивних методів і прийомів, проектної діяльності, сучасних засобів навчання. Солідарні з Л. Кондрашовою, що цей підхід до організації освітнього процесу переносить акценти з предметно-змістового аспекту на особистість і реалізується через мисленнєві завдання, ціннісно-сміслові тлумачення навчальної діяльності, подолання шаблонних, стандартних способів і формалізму освітніх дій та задоволення потреби у новизні й творчості, виконання проєктів, творчих робіт.

Отже, складна та багатоаспектна проблема впровадження творчого підходу до організації позакласної роботи з обдарованими учнями у форматі шкільної літературної освіти потребує якісних нововведень на рівні теорії і практики.

Висновки і перспективи подальших розвідок. Творчий підхід до організації позакласної роботи з літературно обдарованими школярами передбачає спеціально організовану діяльність, яка спрямована на розвиток креативного мислення, стимулювання до самостійного творчого пошуку, формування індивідуально-творчого стилю роботи щодо розв'язання навчальних завдань і виконання різноманітних проєктів спільними зусиллями при міжособистісній взаємодії в атмосфері співробітництва й співтворчості.

Перспективи подальших досліджень полягають у окресленні теоретико-методологічних засад формування готовності майбутніх учителів-словесників до організації позакласної роботи з літературно обдарованими учнями.

*Рыбальченко А.
НТУ «ХПИ»*

РОЛЬ И ЗНАЧЕНИЕ ЭТНОПСИХОЛОГИИ В РАЗЛИЧНЫХ СФЕРАХ ЖИЗНИ ОБЩЕСТВА

Не каждый из нас задумывался о том, что все народы, каждое отдельное государство индивидуально и неповторимо, как все мы. А почему же так? В чем заключается особенность каждого народа? А в том, что каждая нация имеет свои психологические особенности, говоря научным языком - *этнопсихологию*.

Что изучает этнопсихология? Зачем она нужна? И главное, какое это имеет отношение к нам?

Этнопсихология – одна из отраслей психологии, считающая своим предметом изучения особенности психического склада различных рас и народов. Необходимость ее изучения заключается в том, что мы с ней сталкиваемся каждый день.

В политике, например, психология играет важную роль, способствуя составлению договоров, выгодных для нашей страны; решению конфликтных проблем не только мирным путем, а еще и выгодных для нас условиях; развитию умений вести конструктивные переговоры и в нужный момент склонить оппонента на свою сторону.

В религии также этнопсихология нашла свое применение. Вера – главная движущая сила любого народа или социума, поэтому знание этнопсихологии может помочь в избегании недопонимания между людьми; построении подобного поведения при посещении чужой страны с учётом их религиозных взглядов, обычаев, что, в свою очередь, может предотвратить недоброжелательное отношение к нам.

История тесно связана с этнопсихологией, поскольку именно в ходе истории как раз и формировалась психология различных государств и национальностей. Изучение истории других стран помогает нам понять менталитет, особенности развития той или иной нации, выделив закономерности, повторяющиеся периоды и события в жизни народа, а также понять, каким образом и почему люди по-разному реагируют на различные жизненные ситуации, выяснить, что для других является нормой, а что патологией, ведь очень важно суметь влиться в чужую страну, найти общий язык.

Культура – неотъемлемая составляющая жизни любого общества, напрямую зависящая от этнопсихологии. Здесь наблюдается замкнутый круг этих двух компонентов «культура – этнопсихология». Культура формируется в силу психологических особенностей представителей определённой нации, приобретая неповторимые черты, особенности, традиции и правила, не всегда понятные для людей других национальностей. Но понять психологию народа того или иного этноса или нации мы можем только исследовав его культуру.

Таким образом, мы пришли к выводу, что этнопсихология зримо и незримо присутствует в жизни каждого этноса, народа, национальности, государства. Знания этнопсихологии помогают нам разобраться не только в своем внутреннем мире, но и понимать религиозные, культурные, национальные, политические особенности других стран и народов.